

figūrate. *adu.* ETYM figuratus. [FREQ humilis **108**^{indicia} **6,5** /d.c.m. **197** TERT] uocabulum scriptis litterariis *prosa, usu medio, argumentando idoneum sed a paucis scriptoribus maxime Christianis usitatum; quamuis figuraliter eius synonymum uidetur isdem temporibus isdem auctoribus, figurate numero praeualet.*

VARIATIO		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
OPERUM	argumentalis	105	14
	exponens	1	0,34
	narratiua	2	0,37
DIACHRONICA	I-II ec.	2	0,52
	III-V ec.	106	11
DIAPHASICA	media	107	7,7
	docta	1	0,48
DIASTRATICA	litteraria	108	7,9
MODUS	prosa	107	7,3
	uersu	1	0,52

¶ *figurato sensu* • *en sentido figurado o figuradamente* [REL allegorice, intellegibiliter^b, metaphorice, operte, spiritaliter^b, symbolice¹, tropologice SIM figuraliter ANT carnaliter, historice¹, litteraliter, proprie, sensibiliter DOM dicere, accipere, intellegere; paradisum, prophetia] **207** TERT Adu Marc 3.5.3. Alia species erit qua pleraque figurate portenduntur per aenigmata et allegorias et parabolas, aliter intellegenda quam scripta sunt. **384-440** MACR Sat 7.3.6. Nam cum res eadem utrobique dicta sit, illud tamen loedoria est, quod aperte adiectum exprobratumque est: hoc scommma, quod figurate. **430** MART CAP 388. figurate utimur siue prima siue secunda persona ut aut loquentem eum inducas qui loqui non potest, aut ad eum conuertamus orationem qui neque audire neque intellegere potest.